

החמצן? האם יש לנו די זמן על מנת להספיק ולצלול לגובה בטוח? כנראה שלא. כיצד נדע שגופנו אכן מקבל את כמות החמצן הדרושה לו? לרשימת הקניות הוספנו מיכל חמצן רזרבי ומד חמצן אישי שמולבש על האצבע ומודד את כמות החמצן בדם. שאר הציוד מנה בעיקר שכבות רבות של ביגוד חם, מכשירי GPS וציוד צילום.

הדבר האמיתי

"ווגמו" (Vågamo) הוא כפר נורבגי קטן שמשמש כמקום הלינה והבסיס הולגיסטי של המחנה. הכפר הקטן נמצא בעמק צר בלב אזור הררי, סמוך למוצא הנהר מהאגם הקפוא. במרכז הכפר כנסיית עץ יפהפייה, שהוקמה לראשונה במאה ה-12. תושבי הכפר, כ-3,800 במספר, מתפרנסים בעיקר מחקלאות ותיירות ואינם משתתפים במחנה. את באי המחנה פגשו לראשונה בתדריך הפתיחה. הקבוצה מונה כ-70 דואים, ברובם גברים בגילאי 30 עד 60, בעלי מקצועות חופשיים, שנוהגים להגיע למחנה מזה מספר שנים. הם הגיעו לכפר מרחבי נורבגיה ושוודיה, כאשר הם גוררים את דאוניהם בעגלות רתומות למכוניותיהם. אחדים אף הגיעו מדנמרק, הולנד ובלגיה. כך היה עם גי, רופא רדיולוג בלגי, שהשתרך במשך 48 שעות עם נגרר באורך של 12 מטר בכבישי בלגיה הולנד

מימין: כותב המאמר (בקדמת הדאון) ומדריך נורבגי מוכנים להמראה בדאון ה-ASK-21

גדי מאירר חובש מסיכת חמצן בטיסה מעל גובה 10000 רגל.

חופשה תמימה בת מספר ימים הפכה להרפתקה וסכנה רצינית בצידה. מה קורה במקרה של תקלה במערכת החמצן? האם יש לנו די זמן על מנת להספיק ולצלול לגובה בטוח? כנראה שלא

איך מתארגנים למסע שכזה בתנאים כל כך שונים מהמוכר לנו? כיצד מתלבשים לטיסה בגבהים של עד 9 ק"מ ובטמפרטורות שעשויות להגיע ל-30°C? מה לגבי חמצן? הרי לא ניתן לטוס בגבהים הללו בלי אספקת חמצן, וכיצד מפעילים פעילות שכזו מעל גבי אגם קפוא? המון שאלות תובעות את פתרונו. חבר, יוצא חיל האוויר, ארגן לנו ביקור ביחידה לרפואה אווירית בתל השומר. ביקרנו בתא הרום ושמענו הרצאות אודות בעיות של טיסה בגבהים והסכנות הכרוכות בחשיפה לחוסר חמצן, פגעי קור ושינויי לחץ. הנה כי כן, חופשה תמימה בת מספר ימים הפכה להרפתקה וסכנה רצינית בצידה. מה קורה במקרה של תקלה במערכת

דאון ה-ASK-21 בנחיתה על מסלול הקרח

דאון ה-DG1000 בחניה על האגם הקפוא

ילדים נורבגים בבילוי סוף שבוע

הקשור לענף שמוחדר אל מתחת לקרח. שני אנשים אווזים במקדחה ממונעת וקודחים בקרח לעומק של כ-60 סנטימטרים עד למים. כולם עוקבים אחר תנועת המקדח בצפייה לפרץ המים - אות לכך שהקרח נחדר. אחר כך, קושרים את חבל העגינה סביב מרכזו של ענף עץ ומשחילים את הענף אל תחתית החור. הענף ארוך יותר מקוטר הקדח וכשהוא מוטבע במים, הוא נתפס מתחת לקרח. בלילה, המים בתוך הקדח קופאים והוא נסתם בקרח.

/// אף כי אני בוטח בגורר, אני כולי דרוך ומביט בכעתה בצמרות העצים החולפות מטרים ספורים מהכנף. הטייס הגורר מצמידנו לצלע ההר. הרוח המנשבת קרוב לפני ההר עולה במדרונות התלולים ומאפשרת לנו לטפס מהר יותר ///

דאון ה-DG-1000 ששכרנו, הינו מדאוני ההדרכה הדו-מושביים המתקדמים בעולם. הוא עשוי כולו מחומרים מרוכבים והרכבתו פשוטה

ברזל והוא גורר אחריו מגרפה גדולה. הטרקטור מפלס וחושף פס של קרח אפרפר ירקרק במישור הלכן - מסלול ההמראה!

התרגשות גדולה אווזת בנו עם הגעתנו בפעם הראשונה אל הקרח, כמו בתמונות ובסרטים, אלא שהפעם זה הדבר האמיתי. יש אומרים שזהו ה"מסלול" הגדול בעולם, עשרים קילומטרים אורכו ורוחבו קילומטרים אחדים. אנו עוצרים לרגע את רכבנו, יוצאים לצלם ואחר-כך גולשים מהכביש בשביל כורכר שיווד אל שפת האגם - שפת משטח הקרח. רכבנו נוסע די יפה על הקרח, על אף שצמיגיו אינם מצוידים במסמרות מתכת כמו של המקומיים. אם שומרים על מהירות נמוכה ולא מסובבים את ההגה בפתאומיות, זה ממש כמו לנסוע על אספלט. מארגני האירוע מכוונים אותנו אל מקום חניה שהוכן וסומן מראש. בעלי הדאון, סטודנטים ממועדון הדאיה של אוניברסיטת "טרונדהיים" (Trondheim), מסייעים לנו להתארגן ולהרכיב את הדאון בפעם הראשונה. רוח חזקה מנשבת על פני האגם הקפוא, ועלינו לרתום את עגלת הדאון אל הקרח בטרם נתחיל במלאכת הרכבתו.

על מנת לרתום את העגלות והדאוני אל המשטח, אנו יוצרים עוגן מיוחד העשוי מחבל

ודנמרק. את הלילה בילה בשינה במעבורת בדרך לאוסלו.

בתדריך נסקרים נהלי חניית הדאוני והמטוסים על הקרח, נהלי המראה ונחיתה וכן, סקירה מפורטת של תחזית מזג האוויר. הרוח היא הגורם המרכזי בהצלחת המחנה, ואנו מקווים שמזג האוויר יזמן לנו גלים רבים ועצומים. לשם כך, נדרשות לנו רוחות מערביות או צפוניות, במהירות של לפחות 30 קמ"ש בגובה 1000 מטרים, שהולכות וגוברת עם הגובה. במפות הסינופטיות, בתמונות לוויין ובתרשימים הרבים שהוצגו בפנינו לא מצאנו ראיות לקיומם של אותם תנאים מדהימים, אולם הן תובלו בפרשנות אופטימית לקראת המשך. ככלל, דואים הם אנשים אופטימיים בעיקרם, שהרי אם לא כן, כיצד יוכלו להיגרר לשמיים, רתומים בחוט מאחורי מטוס ותלויים בחסדי הרוחות, על מנת להישאר באוויר בלי מנוע?

הכביש המתפתל מהכפר לאורך גדת האגם, כמו לקוח מגלויה של נוף כפרי פסטורלי בלב אזור הררי מושלג. שמיים כחולים, חורשות עצים בשלכת וכמה בתי עץ משקיפים על אגם קפוא המוקף פסגות לבנבנות. פני האגם הקפוא מכוסים שכבת שלג דקיקה מליל אמש. טרקטור קטן נוסע על הקרח, גלגליו עטופים בשרשראות